

...AĞIR CEZA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

ESAS NO :
KUŞKULU MAĞDUR :
VEKİLİ :
SUÇ : Adam Öldürmeye Teşebbüs- Tehdit - Geceleyin Konut Dokunulmazlığını İhlal.
SUÇ TARİHİ :
TUTUKLAMA TARİHİ :

Olayın Kısaca Sunumu: Kuşkulu mağdurlardan **E.S.**'in müvekkilimin damadı olduğu, evlilik birliktelikleri devam etmekte iken, müvekkilin kızı ile olan ilişkilerinin bozulması ve yaşanan geçimsizlikler sonucu, müvekkilimin kızının evini terk ederek, müvekkilin evinde kalmaya başladığı, esasen; **daha önceleri de E.S.'in evlilik birliliğini sürdürürken zaman zaman şiddetli geçimsizliğe yol açan sonuçlara neden olduğu**, bu ilişkiler çerçevesinde, müvekkil F.K.'ın ve eşinin her zaman ve her vesile ile aracılık yaparak, uzlaştırdıkları, söz konusu evliliğin yürümesi için yapıcı oldukları, ancak, **uzlaşmaz ve değişmez kişilik yapısı nedeniyle** kuşkulu mağdur E.S.'nin neden olduğu olaylar sonucu;

Müvekkilimin kızının evinde kaldığı sırada, kuşkulu **E.S.**'in **geceleyin ve olay günü olan saat 02.00 sıralarında** alkollü bir şekilde müvekkilimin evinin önüne geldiği, müvekkilime ait araca değişik bölgelerine sert bir cisimle vurmak suretiyle zarar verdiği, bunun devamında da müvekkilimin evine yönelerek merdivenlerine yöneldiği, bu arada müvekkilimin kendisi ve eşi C.K.'ya "**ananızı avradınızı sinkaf edeceğim, sizi geberteceğim, yaşatmayacağım**" şeklinde hakaret ve tehditlerde bulunarak müvekkilime ve ailesine zarar verme düşünce ve kastı ile hareket ederek evin içine girmeye çalıştığı, bu arada müvekkilimin eşi C.K.'nın kuşkulu sanık E.S.'in **girmesini engellemeye çalıştığı sırada elindeki demir çubukla ittirmek suretiyle merdivenlere doğru fırlattığı** ve bunun sonucunda C.K.'nın yere düşmesi nedeniyle vücudunda bir takım sıyrıkların meydana geldiği, bunu takiben kuşkulu sanık **E.S.'in yarattığı eylemler nedeniyle müvekkilimin evinde barınan torunlarının** olayları görmeleri üzerine "**Dede, bizi öldürecek**" diye büyük bir panik içerisinde girmesi nedeniyle, **müvekkilimin muhtemel bir saldırıyı def etmek ve aile bireylerini korumak düşüncesiyle, bulundurma ruhsatlı silahı ile mobil halde bulunan kuşkulu sanık E.S.'i eyleminden caydırmak ve korkutmak amacıyla çok yakın mesafeden hedef gözetmeksizin ateş ettiği, bunun üzerine kuşkulu sanığın kaçıp gittiği anlaşılmıştır.**

Karşıyaka C.Başsavcılığınca yapılan hazırlık soruşturması sonucunda, müvekkilimin yeni TCK'nun 81, 35/2, 29, 53, 54, 63 maddeleri gereğince cezalandırılması yolunda kamu davası açılmıştır.

Olaya ilişkin olarak savunmalarımız ve Tahliye istemine ilişkin nedenler:

A- Müvekkilimin eyleminin yasal savunma koşulları açısından değerlendirilmesi:

Yukarıda olayı özetlediğimiz şekilde, müvekkilimin eylemini değerlendirirsek, dosya içinde bulunan tutanaklar, yapılan tespitler çerçevesinde şüpheli sanık E.S.'nin **alkol raporundan anlaşılacağı üzere, alkollü bir şekilde müvekkilimin evine gelerek aracına zarar verdiği**, bununla yetinmeyip **yoğunlaşmış bir kast içinde** müvekkilimin evine girip, merdivenleri tırmanmaya başladığı, müvekkilimin eşi tarafından engellenmek istenmesi üzerine, sert bir cisimle ittirilmek suretiyle, etkisiz hale getirildiği, ancak; *müvekkilimin haksız ve var olan saldırıyı def etmek amacıyla bulundurma ruhsatlı silahı ile, diğer müşteki sanığa zarar vermeksizin eylemini kırmak ve korkutmak amacıyla hedef gözetmeksizin ateş ettiği açık ve seçiktir.*

Dosya içindeki müşteki sanıkların anlatımları ve dinlenen tanık beyanları gözetilmek suretiyle, müvekkilimin eylemi değerlendirildiğinde, eyleminin yasal savunma koşulları içerisinde yapıldığı açıktır.

Mahkemenizce bilindiği üzere; **savunma zorunluluğu her olayın özelliğine göre tayin edilmelidir. Önemli olan, başlamış ve henüz sona ermemiş bir saldırının varlığıdır.**

Bu itibarla; Müşteki sanık E.S.'nin sona ermemiş ve **kararlı bir eylem içinde saldırıyı sürdüren bir fiili söz konusudur** ve yasal savunma açısından ortada müşteki sanık E.S. tarafından yapılan ve varlığı henüz sona ermemiş olan somut bir saldırı bulunmaktadır.

Bu durumda ise, müvekkilimin eyleminde zorunluluk bulunduğundan ceza tayin edilmemesi gerektiği düşüncesindeyiz. Müvekkilim tamamen kendisi ve aile bireylerinin haksız bir saldırıya uğraması nedeniyle, **olası bir tehlikeden korunmak için eylemde bulunmuştur.**

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 09.06.1998 tarih, 1/120-210 karar sayılı içtihadında da belirtildiği üzere **"TCK'nun 49. maddesinde düzenlenen yasal savunmanın (meşru müdafaa) kabulü için; maddi ve haksız bir saldırı bulunmalı, saldırı nefis veya ırza yönelik olmalı, savunma ile saldırı hem zaman olup savunma, saldırı devam ederken yapılması, savunma zorunlu olmalı ve saldırıya uğrayan hakkın konusu ile kullanılan araçlara göre saldırı ile savunma arasında uygun bir oran bulunmalıdır. Saldırının varlığını geniş manada anlamak başlayacağı artık muhakkak olan bir saldırıyı başlamış, bitmiş olmasına rağmen tekrarından korkulan bir saldırıyı da henüz sona ermemiş saymak zorunludur.**

Savunmadaki zorunluluk, her olayın somut özellikleri nazara alınarak değerlendirilmelidir. Saldırıya uğrayan faile kaçma yükümlülüğü yüklenemez ve kaçarak kurtulması istenemez. Failin kaçma olanağının bulunup bulunmadığı da dikkate alınamaz. Kaldı ki yasal savunmaya ilişkin hükmün uygulanabilmesi için, saldırıya uğrayanın bizzat fail olması da şart olmayıp, üçüncü bir kişinin saldırıya uğraması halinde de yasal savunma koşullarının gerçekleşmesi olanaklıdır. " şeklindeki görüşü de müvekkilimin fiiline meşruiyet kazandırdığı ve eylemini bu çerçevede gerçekleştirdiğini açık ve net bir şekilde desteklemektedir.

Şüphesiz olayın özelliği gözetilmek suretiyle, müvekkilimin eyleminde yasal savunma koşullarının oluşup oluşmadığını Sayın Mahkemenizde takdir edecektir.

B- Müvekkilimin eyleminin tahrik yönünden değerlendirilmesi:

Olayda varlığı tartışılmayan haksız tahrikin olay anından çok önce meydana geldiği, diğer şüpheli sanığın demir çubukla aracına hasar verdikten sonra merdivenleri tırmanıp, olaya engel olmak isteyen müvekkilin eşine saldırdığı ve ittirerek yere düşürdüğü, aynı şekilde tevali eden hareketlerini sürdürdüğüünün gerçeği karşısında, müvekkilimde yaratmış olduğu bu etki altında, müvekkilimin ev halkına ve kendisine yönelik daha ağır bir eylemin önüne geçmek için, kendisini ve ailesini korumak amacıyla, diğer şüpheli sanığı hedef almaksızın ateş ettiği anlaşılmış, ancak, bu eylemin diğer şüpheli sanık tarafından kendisine ve ailesine karşı yapılan haksız ve hukuka aykırı eylemlerin mağdurdan gelmiş olması nedeniyle, müvekkilime verilecek temel ceza uygulanırken, 5237 sayılı TCK'nun 29. ncu maddesinin olayın ağırlığı gözetilerek en çok indirim oranının uygulanmasının adil olacağını düşünüyoruz. Mahkemenizin müvekkilimin içinde bulunduğu ruh halini ve bu ruh hali içindeki eylemini adalete en uygun düşecek şekilde değerlendirileceğine inanıyoruz. Yargıtay Ceza Kurulu'nun 21.04.1998 ve 1/3-139 sayılı içtihadında belirtildiği üzere, "**.... Sanığın ruh yapısı nazara alınmalı. Ceza yasasının 51. maddesinin 1. fıkrasında suçun haksız bir tahrikin oluşturduğu öfke ve şiddetli elemin etkisi altında işlenmesi, ikinci fıkrasında ise haksız tahrikin ağır ve şiddetli olması halleri düzenlenmiştir. Maddeyle, tahrikin hafif veya ağır olabileceği kabul edilmiş fakat birbirinden ayırt edilmesini sağlayacak ölçü ve sanır gösterilmeyerek uygulamaya bırakılmıştır.... suçun işlenmesine neden olan olayın; sanığın ruh yapısı üzerinde şiddetli bir eleme ve büyük bir hiddetle sarsıntıya neden olması, niteliği ve işleniş biçimi itibariyle önemli boyutlara ulaşması halinde haksız, ağır tahrik mevcuttur**" görüşünün de müvekkilimizin eylemiyle örtüşmesi nedeniyle, Mahkemenin bu hususu değerlendireceğini umuyoruz.

Dosya içinde bulunan tüm deliller birlikte değerlendirildiğinde; Diğer müşteki sanık E.S.'in **geceleyin müvekkilimin evine alkollü bir şekilde geldiği ve müvekkilimin aracının muhtelif yerlerine vurmak suretiyle zarar verdiği ve eylemlerini tevali ettirdiği, giderek müvekkilimin eşine zarar verdiği, bununla yetinmeyen müşteki sanık E.'in ağır küfür ve tehditlerini devam ettirerek eylemlerini sürdürdüğü**, bu itibarla, müvekkil hakkında ileride ceza tayin edilmesi durumunda hakkında yeni TCK'nun 29. maddesindeki tahrik hükümlerine ilişkin sevk maddelerinin uygulanacağı açıktır.

Sayın İddia Makamı, müvekkilim yönünden bu maddenin uygulanmasını da talep etmiştir.

Bilindiği üzere, *Yargıtay 1. Ceza Dairesi ile Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun* kökleşmiş içtihatlarına göre, haksız tahrik hükümlerinin uygulanabilmesi için,

- a- Tahriki oluşturan bir fiilin oluşması,
- b- Bu fiilin haksız bulunması,
- c- Failin öfke veya şiddetli elemin etkisi altında kalması,
- d- Failin işlediği suçun, bu ruhi durumun tepkisi olması,
- e- Haksız tahrik oluşturan eylemin mağdurdan sadır olması ya da mağdurun o fiili önleme sorumluluğunun bulunması,
- f- Suçun, tahriki oluşturan fiili gerçekleştiren kişiye yönelik olması gerekir.

Tüm bu koşullar, tüm unsurları ile olayımızda gerçekleştiğini düşünmekteyiz.

Açıklandığı üzere, mahkemenizce şüphesiz en iyi şekilde değerlendirileceği inancı ile müvekkil hakkında yeni **TCK'nun 29. maddesinin takdir marjı ve oranı** gözetilmek suretiyle uygulanacağı inancındayız.

C- Müvekkilimin eyleminin kasıt unsuru yönünden değerlendirilmesi:

Hazırlık soruşturması sırasında elde edilen tüm deliller, dosya içinde bulunan raporlar, müvekkilim ile diğer müşteki sanığın anlatımları ve tanık beyanları değerlendirildiğinde, **müvekkilimin yasal savunma koşulları içinde ve ağır tahrik etkisi altında, diğer müşteki sanığın eyleminden vazgeçmesi ve muhtemel bir saldırıyı ortadan kaldırmak amacıyla, korkutmak kastı ile ateş ettiği inancındayız.**

Ancak, Sayın Mahkemenizin kabulü; müvekkilimin suç işleme kastına, bu şekilde değerlendirmede olduğu takdirde, müvekkilimin fiilinin **yaralamaya dönük olduğu açıktır.**

Doktrinde ve kökleşmiş Yargıtay içtihatlarında açıklandığı üzere;

“Kast esasen insanın iç dünyasına ilişkin olmakla beraber, dış dünyada beliren objektif olaylara, olgulara göre kastın belirlenmesine çalışılmaktadır. Yabancı ülke hukuk sistemlerinde de benzer kıstaslarla kast ortaya konulmaktadır”. (Ayhan Önder, Şahıslara ve Mala Karşı Cürümler, İstanbul 1994,)

“İnsan davranışındaki özellikle kişiye karşı işlenen suçlardaki manevi unsurun teşhisinde, nitelikleri itibariyle failin maksudını en iyi bir biçimde tespitte elverişli olan objektif verileri, kastı açığa çıkarıcı testler olarak ele almak ve sanığın değişik ve esas gayeyi gizlemeye yönelik olabilen spekülasyonlarına itibar etmeksizin, hareketin muhtevasına, işleniş biçimlerine ve meydana getirdiği neticelere bakmak gerekir” (İtalyan Yargıtay'ı, 22.02.1989, E/Ö Erman, 24, dn. 43'ten)

Kastın belirlenmesi noktasında yargı kararlarını esas alarak bir açıklama yapılmasını olaya ışık tutması açısından yararlı görmekteyiz.

Bu düşünce ile;

“ Failin olay öncesi, olay sırası ve olaydan sonraki davranışları kastın belirlenmesinde ölçü olarak alınmalıdır. Yargıtay'ın yerleşmiş kararlarına göre, adam öldürmeye teşebbüs ve yaralama suçlarını birbirlerinden ayıran başlıca ölçüler, fail ile mağdur arasındaki husumetin nedeni ve niteliği, failin cürümde kullandığı saldırı aletinin mahiyeti, atış veya darbe sayısı ile mesafesi, mağdurun vücudunda meydana getirilen yaraların yerleri ile nitelik ve nicelikleri, hedef seçme imkânı olup olmadığı, olayın akışı ve sebebi, failin işlemeyi kastettiği cürümün meydana gelmesine iradesi dışında engel bir halin olup olmadığıdır” (CGK 14.12.1999, 1-278/308; bu ve bu konuya ilişkin diğer kararlar için bkz. Meran, 363 vd.)

“Bir eylemin nedeni, sanığın olay yerine hazırlıkta gelmesi, fiilin iradiliği, nitelik ve şiddeti, suçta kullanılan vasitanın cinsi, yaranın meydana geldiği yer, eyleme maruz kalan organların hayati önemi haiz olması, olayın seyri ölümü “beklenir sonuç” haline getirmişse failin öldürme kastıyla hareket ettiğini kabullenmek gerekir. “ (CGK, 06.02.1996, 1-380/4; CGK, 09.06.1998, 1-126/218 .) (Kaynak: Kasten Öldürme Suçları, TCK 81-82-83, Doç Dr. Hakan Hakeri, Sh, 31, Seçkin Yayınevi, Ankara, 2006)

Aynı şekilde, aşağıda sıralayacağımız Yargıtay içtihatları çerçevesinde, müvekkilimin eyleminin yaralama kastına dönük olduğu tartışmasız bir şekilde açıktır.

“Çok sayıda darbeye rağmen, bunlar az etkili ise, öldürme kastının bulunduğu reddedilebilir. Failin mağdura on yedi kez bıçak sapladığı bir olayda Yargıtay öldürme kastının bulunmadığına, zira failin zorlayıcı bir neden olmamasına rağmen fiilini devam ettirmediğine ve darbelerin çok yüzeysel olduğuna karar vermiştir.” (CGK, 16.11.1987, ‘ 344/542)

“ Gerek silahlı gerekse silahsız atışlarda (taş vb) fail ile mağdur arasındaki mesafe ve olay yerinin özellikleri önemli bir rol oynamaktadır. Failin mağdurun yakınında olmasına rağmen hayati bölgelere ateş etmemesi öldürme kastının olmadığını gösterebilir. “ (1. CD. 25.03.1970, 2445/1308.)

“ Olayın nasıl geliştiği ve sona erdiği de, kastın tespitinde önem arz eder.” (CGK 19.1.1970,, 596/19)

“ Failin imkânı olmasına rağmen ateşe devam etmemesi, yaralama kastı olarak değerlendirilebilir.” (CGK 03.04.1990, 418-872)

Tüm bu açıklamalar çerçevesinde olayın mağduru durumunda olan şüpheli sanık E.S.’ın Karşıyaka 1. Sulh Ceza mahkemesi huzurunda vermiş olduğu 15.01.2006 tarihli savunmasında, “ ... yaklaşık 2 metre vardı, elindeki tabanca ile havaya doğru 6 kez ateş etti, mermilerden bir tanesi beni sol göğüs altımı sıyırıp daha sonra aynı mermi sol kolumu sıyırdı, beni öldürmek için ateş etmiş değildir. Öldürmek istese idi, aramızdaki mesafede çok yakın olduğu için öldürebilirdi, davacının amacının beni korkutmak olduğunu zannediyorum” şeklindeki, olayın sıcağı sıcağına verilmiş anlatımında da müvekkilimin eyleminin bu şekilde tezahür ettiğini, kuşkuya yer vermeyecek şekilde açıklamaktadır.

D-Müvekkilimin eyleminin dosyadaki maddi kanıtlar çerçevesinde değerlendirilmesinde, şüphenin varlığına ilişkin değerlendirmelerimiz.

Sayın Mahkemenizce çok iyi bilindiği üzere, maddi kanıtlardan yola çıkarak faile ulaşıldığında tüm delillerin vicdan kanısı oluşturacak nitelikte, kesin ve inandırıcı olması gerekir. Bunun yanında, failin kastının hiçbir şüpheye yer verilmeyecek derecede saptanamaması durumunda, ‘şüpheden sanık yararlanır’ evrensel kuralını uygulamak gerekir.

“Her hukuk devletinde kabul edilen ve masumluk karinesi ile sıkı bir ilgisi bulunan şüpheden sanık yararlanır ilkesine göre, yapılan ceza muhakemesinin sonunda, fiilin sanık

tarafından işlendiği % 100 belliliğe ulaşmadığı takdirde beraat kararı verilecektir (Anayasa M. 38/4., İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi M. 11, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi M. 6/2, Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi I. 14/2). **Böyle bir ilkenin kabul edilmesinin sebebi, bir suçlunun cezasız kalmasının bir masumun mahkûm olmasına tercih edilmesidir; başka bir ifade ile masumluk karinesidir** (CMK Adalet Komisyonu Raporu).

“Şüpheden sanık yararlanır” ilkesi ceza yargılaması hukukunda geçerli olan ve mevzuatımızda yazılı olarak hükme bağlanmamış bulunan bir ispat kuralıdır. Buna göre, bir suç işlediği iddiasıyla yargılanan kimse hakkında mahkûmiyet kararının verilebilmesi için, o kimsenin o suçu işlediğinin % 100 oranında kesin olması, ispatlanmış bulunması gerekir. Bu noktadaki % 1 lik şüphe dahi, sanığın beraat etmesine yol açar. Böylece masum bir kimsenin cezalandırılmasındansa, suçlu bir kimsenin serbest bırakılması daha üstün tutulmaktadır. Nitekim Jüri sisteminin bulunduğu Amerika Birleşik Devletleri’nde Jürinin tek görevi, sanığın suçu işleyip işlemediği konusunda, yani ispat hususunda karar vermektir. Jüri 11 üyeden oluşmaktadır ve bir kimsenin suçu işlediğine karar verilebilmesi için 11 üyeden 11’inin de sanığın suçu işlediğine kanaat getirmesi gerekir. 10 üye sanığın suçu işlediği; ancak bir üye işlemediği yönünde oy kullandığı takdirde, sanığın beraatine karar verilir. Bu örnek, şüphenin % 100 oranında yenilmemesi dolayısıyla sanığın beraatine karar verilmesi gerektiğini göstermektedir.” (Kaynak, Kasten Öldürme Suçları Doç. Dr. Hakan Hakeri, Seçkin Yayınları, Ankara, 2006)

Şüpheden sanık yararlanır kuralı sadece beraat kararı verilmesi gereken hallerle sınırlı değildir. Öldürme kastı ile yaralama kastı arasında şüphenin bulunması halinde bu kuralın uygulanması gerekir. (Mustafa Avcı, Kasten Öldürme ve Kasten Yaralama Suçlarının Manevi Unsurlarını Ayırt Etmeye Yarayan Ölçüler, Khuka 1, Sh. 86-98, 2005) Nitekim Yüksek Yargıtay’ımızın bu düşünceye ışık tutan kararları da mevcuttur.

“Kasta ilişkin kuşkunun sanık lehinde yorumlanması müstekar uygulamadır” (1. CD, 02.10.2001, 2064/3474).

“Sanığın mağdur Mustafa’ya öldürme kastıyla ateş ettiğinin netlik kazanmaması, bu yöndeki anlatımların yargılama evrelerinde çelişki arz etmesi, bizzat Mustafa’nın savcılıkça alınan beyanında “duvarın üstüne çıkararak ateş etseydi beni öldürebilirdi” deyişiyle sanığın öldürmeye elverişli bir ateşlemeyi tercih etmediğini ortaya koyması, gerek soruşturmanın gerekse kovuşturma evresinde mahallinde yapılan keşfin, arkasına sığınılan duvara mermi isabeti olduğunu açıklığa kavuşturmaması karşısında, kuşkunun lehe yorumlanacağı temel ilkesi de gözetilerek, sanık Z’in mağdur M’ya yönelik eyleminin silahla yaralamaya tam kalkışmak olduğunun kabulüyle cezalandırılması yerine, giderilmemiş kuşkuyu aleyhe değerlendirmek suretiyle adam öldürmeye kalkışmadan hüküm kurulması” bozma sebebi yapılmıştır (1 CD. 22.10.2003, 380/2465).

Aynı şekilde Yargıtay 1. Ceza Dairesi’nin 05.03.2003 ve 4223/168 sayılı içtihadında da aynı görüşlerini tekrarlamıştır.

“Birkaç metreyi aşmayan ve ilk tespite göre de beş metre olarak tanımlanan yakın mesafeden, gündüz vakti, kalabalık ortamda yapılan karşılıklı atışlarla yekdiğerini hedef seçen her bir sanığın, hasmına isabet kaydedememesi karşısında, bu kurşunların arka mekânda herhangi bir zemine de saplanmamış oluşunun yarattığı belirsizlikten hareketle, **hasmın vücudunun hangi bölümüne yönelerek yapıldığının açıklık kazanmayışına da dayanılarak, kuşkuyu lehe yorumlamak zorunluluğuna** isnatla, her bir sanığın **eylemine yaralama olarak kabul etmek** ve A.’in de meşru müdafaa kapsamında hukuka uygun davrandığını” kabul etmek gerektiği şeklinde isabetli bir karar vermiştir. (1. CD, 5.3.2003, 4223/168).

Açıklamalarımızın ışığı altında, müvekkilim ile diğer şüpheli sanık arasında önceye dayalı öldürmeyi gerektirir nitelikte bir husumetin bulunmayışı, müşteki sanıktaki darbe sayısı, mobil halde bulunuşu, müvekkilin olayın içinde bulunduğu an, maruz kaldığı saldırı gözetildiğinde, müvekkilimin eyleminin, açıklamaya çalıştığımız nedenler çerçevesinde, fiilinin yaralamaya teşebbüs olarak kabulü gerektiği inancındayız.

E- Tahliye İstemine İlişkin Nedenler:

1-) Elde edilen deliller, müvekkilimizin aksi kanıtlanmayan savunması ve bunu destekleyen diğer deliller bağlamında, *suçun vasıf ve mahiyetinin büyük bir olasılıkla değişebileceğini düşünmekteyiz.*

Bu itibarla yeni CMK’nun 100. maddesinde tutuklamanın sınırlandırılmasına ilişkin düzenleyici hükümleri göz önüne alınarak **tutuksuz yargılanmanın kural haline geldiği,**

2-) Yargılamanın gelmiş olduğu aşama itibariyle, tüm delillerin toplandığı, bu itibarla, **müvekkilimin delillere etki etme, delilleri karartma, yargılamayı başka bir yöne yönlendirme olanağının ortadan kalkmış oluşu,**

3-) Tutukluluğun, bir tedbir oluşu ve bu koşullarında ortadan kalkmış bulunuşu gerçeği gözetilerek;

Sonuçta; mevcut yasal düzenlemeler ve yeni Türk Ceza Kanunu ile yeni Ceza Muhakemesi Kanununun düzenleyici hükümleri ile siz Sayın Mahkemenize Ceza Muhakemesi Kanununun 100. maddesinin getirdiği takdir hükümleri de gözetilerek müvekkilim şüpheli sanık F.K.’ın Mahkemenizce uygun görülecek bir **kefaletle** veya **koşulsuz olarak tahliyesine** karar verilmesini dilerim.

Saygılarımla ...

Şüpheli tutuklu sanık
Vekili